

Republika Hrvatska
Upravni sud u Splitu
Split, Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 03.02.2021., 08:59 h		
Klasifikacijska oznaka:	Usl./ojstvena jedinica:	
D34-07/19-01/78	376-08/AŠP	
Urudžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-19	0	

d2621672

U I M E R E P U B L I K E H R V A

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sutkinji i suda Anđeli Becka, te Zrinki Pivac, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi prigovora zbog nepokretanja inspekcijskog nadzora nad davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Jurišićeva 13, nakon javne rasprave, zaključene 11. prosinca 2020. u prisutnosti tužitelja, te bez prisutnosti uredno pozvanog tuženika, objavljene 21. prosinca 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: P/I-344-08/19-02/122, Urbroj: 376-08-20-6 od 15. srpnja 2020.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, (dalje: HAKOM), Klasa: UP/I-344-08/19-02/122, Urbroj: 376-08-20-6 od 15. srpnja 2020., odbijen je prigovor ovdje tužitelja, u odnosu na zahtjev za provođenjem inspekcijskog nadzora.

Pravodobno podnesenom tužbom tužitelj pobija osporeno rješenje tuženika zbog bitne povrede pravila upravnog postupka, u bitnom navodeći kako je osporenim rješenjem tuženik odbio njegov nepostojeći prigovor. Ističe kako je aktom tuženika od 13. svibnja 2020. pozvan dostaviti očitovanje, pri čemu je bio upozoren kako će u protivnom tuženik postupiti po njegovom prigovoru i donijeti rješenje iz članka 122. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje: ZUP). Napominje, kako je postupio po traženju tuženika, te se podneskom od 31. svibnja 2020. očitovao navodeći razloge zbog čega akt tuženika od 13. svibnja 2020. nije obavijest o utvrđenom činjeničnom stanju, te pravila kako se postupa po predstavkama građana, pri čemu je upozorio tuženika kako on nije izjavio nikakav prigovor, te je zatražio od tuženika da se izjasni o kakvom se prigovoru radi. međutim, kako je tuženik ignorirao njegov zahtjev i donio pobijano rješenje. Tužbenim zahtjevom predlaže da sud oglasi ništavim podredno poništi osporeno rješenje tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/122, Urbroj: 376-08-20-6 od 15. srpnja 2020.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako je u ponovnom postupku utvrđeno kako je tužitelj u bitnom prigovorio HP-Hrvatskoj pošti d.d. Zagreb (dalje HP) na organizaciju rada unutar poštanskog ureda, da bi se potom želio što nije proveden drugostupanjski postupak rješavanja prigovora i pritužbe iz članka 54. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, broj 144/12, 153/13, 78/15 i 110/19 dalje ZPU). Nadalje, navodi kako HP nije bio u

obvezi provesti drugostupanjski postupak rješavanja prigovora i pritužbe sukladno odredbama ZPU-a, budući da se nije radilo o prigovoru na poštansku uslugu, pa tužitelj nije dobio u odgovoru na prigovor uputu o pravom lijeku, niti je upućivan na Povjerenstvo za reklamacije potrošača, pri čemu tuženik nastavno citira odredbe članka 54. ZPU-a, članka 42. stavak 1. i članka 122. ZUP-a. U odnosu na podnesak tužitelja kojim upućuje na potrebu provođenja inspekcijskog nadzora nad radom HP-a, kao i na navode tužitelja kako je došlo do bitnih povreda upravnog postupka, tuženik ističe kako je u ponovnom postupku obavijestio tužitelja kako se ne radi o prigovoru na poštansku uslugu, već na organizaciju rada poštanskog ureda, slijedom čega nije bilo obveze provođenja trostupanjskog postupka zaštite prava korisnika, pa kako nije došlo do povrede ZPU-a, to da nema niti osnove za pokretanje inspekcijskog nadzora. Međutim, kako je unatoč tome, u cilju visoke razine zaštite korisnika, tužitelj pozvan očitovati se može li se njegov podnesak smatrati zahtjevom za rješavanje spora iz članka 55. ZPU-a ili ostaje pri zahtjevu za provođenjem inspekcije, pri čemu tuženik konstatira kako je tužitelj ostao pri zahtjevu za provođenjem inspekcijom nadzora. Stoga, te s obzirom da je u postupku nesporno utvrđeno kako se tužitelj nije žalio na poštansku uslugu prema odredbama ZPU-a, već se žalio na organizaciju rada poštanskog ureda HP-a, tuženik ističe kako HP nije imao obvezu provođenja dvostupanjskog postupka, niti je došlo do kršenja odredaba ZPU-a. Iz navedenog razloga kako je odbijen prigovor tužitelja u odnosu na zahtjev za provođenjem inspekcijskog nadzora, budući da je utvrđeno kako ne postoje razlozi za pokretanje postupka inspekcijskog nadzora, pri čemu u skladu s odredbama ZPU-a to tijelo nije niti moglo drugačije odlučiti. Predlaže odbiti tužbu tužitelja kao neosnovanu.

Podneskom od 12. studenog 2020. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika opetovano navodeći kako tuženik ignorira što je predmet upravnog spora, odnosno kako je predmet spora nepostojeći prigovor. Nadalje, ističe kako iz pobijanog rješenja proizlazi kršenje odredbi članka 8. i 9. ZUP-a, budući da tuženik opet nije utvrdio pravo stanje stvari, niti je utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje predmetne upravne stvari. Poziva se na navode iznijete u predstavci, koje kako je ponovio i u svome očitovanju tuženiku od 31. svibnja 2020. pod točkom 3. istog, pri čemu kako je i naveo kako se akt (očitovanje) tuženika od 13. svibnja 2020. ne odnosi na njegovu predstavku, budući da tuženik nije utvrdio:

- je li prijavljeni ustrojio Poštanski ured 21106 Split u skladu s odredbama ZPU-a i Pravilnika o obavljanju univerzalne usluge („Narodne novine“, broj 41/13, dalje Pravilnik),
- je li djelatnici prijavljenog ispravno pružaju ili ne pružaju univerzalne usluge,
- je li djelatnici prijavljenog poznaju ili ne poznaju pozitivne propise,
- je li Povjerenstvo za reklamacije potrošača prijavljenog odgovorilo ili nije odgovorilo na njegovu drugostupanjsku reklamaciju.

Napominje, kako prijavljeni nije omogućio pristup poštanskoj mreži u skladu s odredbom članka 53. stavak 1. i 3. ZPU-a, a što kako je prekršaj iz članka 63. stavak 1. točka 10. ZPU-a, niti je omogućio pružanje univerzalne poštanske usluge u skladu s odredbom članka 15. i 44. ZPU-a, a što kako je prekršaj iz članka 63. stavak 1. točka 7. ZPU-a, niti je postupio u skladu s propisanim u članku 10. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 41/14 i 110/15/, dalje ZZP), a što je prekršaj iz članka 138. stavak 1. točka 7. ZZP-a itd. Mišljenja je kako je tuženik, a s obzirom da obavlja inspekcijski nadzor nad primjenom ZPU-a i Pravilnika, odnosno s obzirom da tuženik sukladno propisanom u članku 6. stavak 2. ZPU-a, u provedbi ZPU-a i Pravilnika, osobito surađuje s tijelom nadležnim za zaštitu potrošača, u skladu s posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, a u svijetlu prethodno opisanih prekršaja, bio dužan pokrenuti postupak inspekcijskog nadzora, a što nije. Nadalje, ističe kako se tuženik u pobijanom rješenju opet nije očitovao niti o jednom jedinom razlogu prijave iz njegove predstavke, međutim, nadugo i naširoko se raspisao o reklamaciji i

prigovoru iz članka 54. ZPU-a, premda ga je on i tijekom prethodnog upravnog spora upozorio kako on nije izjavio prigovor iz članka 54. ZPU-a, već da se radi o pisanom prigovoru potrošača iz članka 10. ZZP-a i reklamaciji iz članka 25. stavak 5. ZZP-a, a kako je to i naglasio u točki 16. očitovanja tuženiku od 31. svibnja 2020. Tužitelj dalje ističe kako tuženik nije postupio po uputi ovog suda pod poslovnim brojem UsI-246/19 od 3. veljače 2019., budući da nije proveo ponovni postupak, već je ponovio fazu prigovora i rješavao prigovor, a da nije ponovio fazu predstavke i rješavanja predstavke. Nastavno, navodi kako je u očitovanju od 31. svibnja 2020. tražio od tuženika da mu razjasni:

- koji se to njegov podnesak smatra postupanjem iz članka 54. stavak 5. ZPU-a, pojašnjavajući kako ne postoji njegova pritužba iz članka 54. stavak 5. ZPU-a,
- kao i da mu pojasni na koji njegov podnesak se odnosi sintagma „Ukoliko HAKOM-u u danom roku ne dostavite očitovanje, HAKOM će postupiti po Vašem prigovoru i donijeti rješenje u skladu s člankom 122. ZUP-a“, tj. o kojem se njegovom prigovoru radi, budući da ne postoji prigovor iz članka 122. ZUP-a izjavljen tijekom ponovljenog postupka itd.

Mišljenja je kako se tuženik još jednom oglušio na njegov zahtjev i donio osporeno rješenje, pa je jasno kako se radi o još jednoj bitnoj povredi pravila upravnog postupka, odnosno kršenju odredbi članka 30., 47., 51., 52. i 84. ZUP-a. Također, ističe kako pobijano rješenje nije sastavljeno u skladu s odredbom članka 98. ZUP-a, te zaključno ističe kako tuženik ne razumije što je to inspekcijski postupak, kako se postupa po predstavkama građana, kako se provodi ponovljeni postupak. Ujedno, navodi kako odgovor na tužbu nije sastavljen u smislu odredbe članka 32. stavak 3. ZUS-a, slijedom čega je predložio odgovor na tužbu vratiti na dopunu tuženiku, podredno da sud istog odbaci.

U sporu je održana rasprava 11. prosinca 2020. čime je strankama u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje ZUS) dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, na koju nije pristupio uredno pozvani tuženik, koji je podneskom od 7. prosinca 2020. ispričao svoj nedolazak i predložio da se rasprava održi u njegovoj odsutnosti, pa je sud pozivom na odredbu članka 39. stavak 2. u svezi s odredbom članka 37. stavak 3. ZUS-a održao raspravu bez prisutnosti tuženika. Tužitelj je ostao kod svih navoda iznijetih u tužbi, kao i u podnesku od 12. studenog 2020., u kojem kako se posebno očitovao na dani odgovor na tužbu. Nadalje je istaknuo kako u obrazloženju osporenog rješenja nema niti jedne rečenice iz njegovog očitovanja od 31. svibnja 2020., opetovano navodeći kako tuženik nije niti postupio po uputi ovog suda iz presude, koja je prethodila donošenju osporenog rješenja.

Tijekom dokaznog postupka sud je pregledao dokumentaciju priloženu u sudskom spisu, dokumentaciju priloženu u spisu tuženika, koji spis je dostavljen uz odgovor na tužbu tuženika (i uz dopis od 16. studenog 2020.), te je ujedno pregledan spis ovog suda pod poslovnim brojem UsI-246/19.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 42. stavak 1. ZUP-a propisano je kako se postupak pokreće po službenoj dužnosti kada je to propisano zakonom ili je nužno radi zaštite javnog interesa.

Stavkom 2. citirane odredbe propisano je kako će javnopravno tijelo, kod ocjene o postojanju razloga za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, uzeti u obzir predstavke, odnosno druge obavijesti koje upućuju na potrebu zaštite javnog interesa.

Stavkom 3. i 4. citirane zakonske odredbe uređena je zaštita podnositelja predstavke-inicijatora pokretanja upravnog postupka po službenoj dužnosti, pa je tako propisano da će kad službena osoba utvrdi da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, obavijestiti o tome podnositelja što je prije moguće, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja predstavke, odnosno obavijesti (stavak 3.), pri čemu podnositelj ima pravo izjaviti

prigovor javnopravnom tijelu od kojeg je primio obavijest kojom se ne prihvaća prijedlog za pokretanje postupka, u roku od osam dana od dana primanja obavijesti, kao i u slučaju da u propisanom roku nije dobio odgovor (stavak 4.).

Dakle, odredbom članka 42. stavak 3. ZUP-a propisana je obveza službene osobe na javnopravnom tijelu da podnositelja predstavke ili druge obavijesti (prijedloga) koji upućuje na potrebu zaštite javnog interesa obavijesti o utvrđenju kako ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, pri čemu je u toj obavijesti potrebno istaknuti iz kojih razloga nije prihvaćen prijedlog za pokretanje postupka, te ujedno uputiti podnositelja predstavke na mogućnost izjavljivanja prigovora.

Prigovor se u skladu s odredbom članka 122. stavak 1. ZUP-a izjavljuje čelniku tijela, koji o prigovoru u skladu sa stavkom 3. citirane zakonske odredbe odlučuje rješenjem u roku od 30 dana od dana izjavljivanja prigovora.

Prema stavku 4. citirane odredbe protiv rješenja prvostupanjskog tijela o prigovoru može se izjaviti žalba, a protiv rješenja drugostupanjskog tijela o prigovoru može se pokrenuti upravni spor. Ako nema drugostupanjskog tijela, protiv rješenja tijela o prigovoru može se pokrenuti upravni spor.

Iz spisa predmeta prvenstveno proizlazi kako je osporeno rješenje tuženika doneseno u izvršenju presude ovog suda pod poslovnim brojem UsI-246/19 od 3. veljače 2019., kojom je bilo poništeno rješenje tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/122, Urbroj: 376-04-19-1 od 15. svibnja 2019., uz obrazloženje kako je tužitelj pravilno ukazao kako je predmet njegove pritužbe nezadovoljstvo načinom rješavanja i postupanja HP-a u smislu odredbe članka 54. stavak 5. ZPU-a, koja se odnosi na postupanje po pritužbi (reklamaciji) i podnosi se povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga, a ne na postupanje u smislu odredbe članka 54. stavak 4. ZPU-a, koja odredba se odnosi na prvostupanjski postupak pri HP-u, kao davatelju poštanskih usluga. Uz navedeno sud je istaknuo kako obrazloženje pobijanog rješenja nema propisan sadržaj iz odredbe članka 98. stavak 5. ZUP-a.

Dakle, iz navedenog proizlazi kako je predmet vraćen u fazu prigovora, dakle odlučivanja tuženika u smislu odredbe članka 122. stavak 3. ZUP-a o prigovoru tužitelja od 14. ožujka 2019. (elektronskom poštom poslan 13. ožujka 2019.), protiv obavijesti tuženika Klasa: 050-02/19-01/26, Urbroj: 376-06/19-2 od 4. ožujka 2019., pa ne stoje navodi tužitelja kako bi tuženik odlučivao o nepostojećem prigovoru.

Odredbom članka 54. stavak 1. ZPU-a propisano je kako korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu, pri čemu je u skladu sa stavkom 4. te odredbe davatelj poštanskih usluga obavezan dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga o utemeljenosti podnesenog prigovora u roku od najviše 30 dana od dana zaprimanja prigovora u unutarnjem prometu, odnosno u roku od najviše 60 dana od dana zaprimanja prigovora u međunarodnom prometu.

Prema stavku 5. citirane zakonske odredbe na pisani odgovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora. Povjerenstvo za pritužbe potrošača davatelja poštanskih usluga obvezno je dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana zaprimanja njegove pritužbe.

Stavkom 6. navedene zakonske odredbe propisano je kako davatelj poštanskih usluga mora, kao sastavni dio svojih općih uvjeta, objaviti postupak podnošenja i rješavanja prigovora korisnika poštanskih usluga na obavljanje poštanskih usluga. Postupak podnošenja

rješavanja prigovora mora biti u skladu s odredbama ovoga Zakona, transparentan, objektivn, nediskriminirajući, jednostavan i javno dostupan svim korisnicima poštanskih usluga uz pristupačnu cijenu.

Prema odredbi članka 55. stavak 1. ZPU-a u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Odredbom članka 59. stavak 1. ZPU-a propisano je kako inspekcijski nadzor nad primjenom tog Zakona, propisa donesenih na temelju ovoga Zakona i akata Svjetske poštanske unije te drugih međunarodnih ugovora i sporazuma iz područja poštanskih usluga, koji obvezuju Republiku Hrvatsku, obavlja Agencija (HAKOM).

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je kako je tužitelj u skladu s odredbom članka 42. stavak 2. ZUP-a, a u svezi nadzora na provođenjem ZPU-a, tuženiku podnio predstavku nad rad HP-a, u kojoj je u bitnom naveo kako na njegov pisani prigovor od 12. travnja 2018., zbog kršenja odredbe članka 54. stavak 5. ZPU-a, Povjerenstvo za pritužbe potrošača koje djeluje kod HP-a nije dostavilo adekvatan pisani drugostupanjski odgovor. Stoga je zatražio da tuženik obavi inspekcijski nadzor i utvrdi kršenje članka 54. stavak 5. ZPU-a; da u skladu s odredbom članka 60. stavak 1. točka 6. ZPU-a naredi HP-u da postupi na način kako je to propisano odredbom članka 54. stavak 5. ZPU-a, kao i da protiv prijavljenog (HP-a) i odgovorne osobe, zbog kršenja odredbe članka 54. stavak 5. ZPU-a, te članka 54. stavak 8. Općih uvjeta prijavljenog (HP), pokrene prekršajni progon.

Tuženik je tužitelju dostavio odgovor (obavijest) Klasa: 050-02-/19-01/26, Urbroj: 376-06-19-2 od 4. ožujka 2019. u kojem je izvijestio tužitelja kako je to tijelo po službenoj dužnosti tijekom 2017. i 2018. provelo inspekcijski nadzor nad HP-om, kako je poštanski inspektor HAKOM-a dana 24. siječnja 2018. donio rješenje Klasa: UP/I-344-07/17-02/07, Urbroj: 376-06-18-16 kojim je, pored ostalog, HP-u naloženo postupanje prema odredbama članka 54. ZPU-a, kako je dodatno postupajući prema predstavci drugog korisnika u svezi poštivanja odredbi članka 54. ZPU-a poštanski inspektor HAKOM-a donio 24. rujna 2018. rješenje o izvršenju u navedenom predmetu (pod točkom 2. tog rješenja naloženo je davatelju poštanskih usluga HP-Hrvatskoj pošti d.d. iz Zagreba da odmah po primitku tog rješenja postupi po izvršnom rješenju iz točke 1. izreke, tako da sve prigovore korisnika usluga rješava prema navedenom u točki 1. izvršnog rješenja tj. na transparentan i objektivn način dajući jasnu izreku ili rješenje o utemeljenosti prigovora, odnosno tako da sve prigovore korisnika usluga rješava prema navedenom u točki 2. izvršnog rješenja dajući jasnu uputu o pravnom lijeku tj. pravo na podnošenje pritužbe povjerenstvu za pritužbe potrošača) slijedom čega u skladu s odredbom članka 42. stavak 3. ZUP-a ne postoje uvjeti za pokretanje postupka inspekcijskog nadzora od strane tuženika po službenoj dužnosti temeljem iste osnove.

Na navedenu obavijest tuženik je izjavio prigovor od 14. ožujka 2019., u kojem je u bitnom prigovorio nepravodobnosti obavijesti, kao i da ista počiva na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, budući da se u obavijesti navedena rješenja od 24. siječnja 2018. i od 24. rujna 2018., odnose na kršenje članka 54. stavak 4. ZPU-a, odnosno kršenje prvostupanjskog prigovornog postupka, dok se njegova predstavka odnosi na kršenje članka 54. stavak 5. ZPU-a, tj. kršenje pravila drugostupanjskog postupka, pa je pogrešno izveden zaključak u svezi s činjeničnim stanjem, a s tim u vezi su i pogrešno primijenjena pravila postupka kao i materijalnog propisa.

Prigovor tužitelja odbijen je rješenjem tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/122, Urbroj: 376-04-19-1 od 15. svibnja 2019., koje je pak poništeno naprijed navedenom presudom ovog suda.

Nadalje, iz spisa predmeta proizlazi kako je tuženik u ponovnom postupku, zatražio dodatno očitavanje od HP-a, kojim je to trgovačko društvo izvijestilo tuženika kako je tužitelj tom tijelu podnio prigovor 12. veljače 2018., koji je dostavljen u privitku očitovanja, u kojem je tužitelj u bitnom prigovorio na organizaciju rada unutar poštanskog ureda, na koji prigovor mu je odgovorila Služba za korisnike HP-Hrvatske pošte d.d., te je tužitelj potvrdio primitak. Nadalje, HP je izvijestio kako se ne bi radilo o prigovoru koji je podnesen s osnova članka 54. ZPU-a, slijedom čega tužitelj nije bio upućen na podnošenje pritužbe povjerenstvu.

O utvrđenom tuženik je obavijestio tužitelja, te ga je pozvao da se u roku od osam dana očituje je li se njegov prigovor zbog nepostupanja po uloženoj pritužbi iz članka 54. stavak 5. ZPU-a može smatrati zahtjevom za rješavanje spora iz članka 55. ZPU-a ili i dalje ostaje pri podnesenom zahtjevu za provođenjem inspekcijskog nadzora nad radom HP-a.

U očitovanju od 31. svibnja 2020. tužitelj je u bitnom istaknuo kako smatra da predmetni postupak iz članka 55. ZPU-a nema dodirnih točaka s razlozima njegovog obraćanja, budući da je on prigovorio slijedećem:

- nepostojanje upute o pravnom lijeku
- propust prijavljenog (HP-a) kod pružanja univerzalne poštanske usluge, prijavljeni nije ustrojio Poštanski ured 21106 Split u skladu s odredbama ZPU-a i Pravilnika
- djelatnici prijavljenog su usluživali nepripremljene korisnike univerzalne poštanske usluge,
- propust prijavljenog pri primjeni ZZP-a, djelatnik prijavljenog mu je odbio dati potvrdu o zaprimanju pisanog prigovora potrošača.

Nadalje, tužitelj je u očitovanju istaknuo kako traži provođenje inspekcijskog nadzora nad radom HP-a, a u smislu odredbe članka 59. ZPU-a.

Čelnik tijela tuženika odbio je prigovor tužitelja, uz obrazloženje kako se prigovor tužitelja ne odnosi na poštansku uslugu, već na organizaciju rada poštanskog ureda, slijedom čega nije bilo obveze provođenja trostupanjskog postupka zaštite prava korisnika, jer nije došlo do povrede ZPU-a, pa nema niti osnove za provođenjem inspekcijskog nadzora. Tuženik se nadalje pozvao na navode iz očitovanja tužitelja, te konstatira kako je tužitelj ostao pri zahtjevu za provođenje inspekcijskog nadzora. Zaključno, ističe kako kraj utvrđenja da se tužitelj nije žalio na poštansku uslugu, već na organizaciju rada poštanskog ureda, HP nije niti imao obvezu provođenja drugostupanjskog postupka, niti je došlo do kršenja odredbi ZPU-a.

Prema ocjeni ovog suda, tuženik je pravilno odbio prigovor tužitelja, pri čemu je naveo iz kojih razloga u konkretnom slučaju nema osnove za pokretanje inspekcijskog nadzora, a koji su utemeljeni na činjeničnom stanju utvrđenom u provedenom postupku, te je svoju odluku dostatno obrazložio.

Naime, iz prigovora tužitelja podnesenog 9. veljače 2018. davatelju poštanskih usluga HP-u, razvidno je kako je tužitelj podnio prigovor iz slijedećih razloga:

1. nema šaltera za temeljnu uslugu,
2. primaju se osobe koje nemaju popunjene obrasce, umjesto da ih se vrati,
3. primaju se osobe koje nisu kupile koverta, te im se iste prodaju i čeka dok se ispiše,

dakle, tužitelj je u bitnom prigovorio organizaciji rada poštanskog ureda, a koja da posljedično dovodi do gužvi, te čekanju pola sata u redu, dok je za vođenje postupka sukladno naprijed citiranim odredbama ZPU-a potrebno navesti konkretan štetni događaj u svezi točno određene poštanske pošiljke, o kojem opisu i ovisi rok za podnošenje prigovora. Pri tome, a imajući u vidu ostale navode tužitelja, sud nalazi potrebnim istaknuti kako su odredbama ZPU-a određeni poslovi tuženika u dijelu koji se odnosi na regulatorne poslove u području poštanskih usluga, te na obavljanje inspekcijskog nadzora u području poštanskih usluga.

Slijedom sveg navedenog, sud je ocijenio kako je tuženik u cijelosti u ponovnom postupku postupio po uputi ovog suda, te je nadopunio činjenično stanje, te iznio dostatne razloge zbog čega se prigovor tužitelja ne može smatrati prigovorom iz članka 54. ZPU-a, a

time i posljedično razloge zbog čega nema mjesta provođenju inspekcijskog nadzora u smislu odredbe članka 59. ZPU-a.

U pogledu zahtjeva tužitelja da sud oglasi ništavim osporeno rješenje tuženika, prvenstveno je za istaći tužitelju kako se na ništavost, kao na najtežu vrstu nezakonitosti, pazi po službenoj dužnosti, pa su i razlozi zbog kojih se nezakonito rješenje oglašava ništavim u svako doba, bez ikakvog vremenskog ograničenja, u zakonu taksativno i strogo navedeni.

Odredbom članka 128. stavak 1. ZUP-a propisano je kako će se rješenje oglasiti ništavim: 1. ako je doneseno u stvari iz sudske nadležnosti, 2. ako je doneseno u stvari o kojoj se ne može rješavati u upravnom postupku, 3. ako njegovo izvršenje nije pravno ili stvarno moguće, 4. ako se njegovim izvršenjem čini kazneno djelo, 5. ako je doneseno bez prethodnog zahtjeva stranke, a na koje stranka naknadno izričito ili prešutno nije pristala, 6. ako sadržava nepravilnost koja je po izričitoj zakonskoj odredbi razlog za ništavost rješenja.

Stoga, a kako se u konkretnom slučaju ne radi o niti jednom razlogu propisanim odredbom članka 128. stavak 1. ZUP-a, zbog kojeg se rješenje oglašava ništavim, to nema zakonske osnove za postupanje prema navedenoj zakonskoj odredbi.

Slijedom sveg navedenog, sud je, pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev tužitelja, pa je presuđeno kao u izreci ove presude.

U Splitu, 21. prosinca 2020.

S U T K I N J A

Andela Becka, v.r.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. (članak 66. ZUS-a). Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude (članak 70. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik

